Prima instanță: Judecătoria *****, sediul Central (Judecător Suciu Veaceslav)
Dosarul:nr.2r-4134/23 (2-23166924-02-2r-18122023)

D E C I Z I E

23 ianuarie 2024 *****

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Țurcan Ion
Judecătorii Malîi Ala și Dutca Ina

examinând în absența părților recursul declarat de ***** împotriva încheierii Judecătoriei *****, sediul Central și ordonanța de protecție din 23 noiembrie 2023, emise în cauza civilă la cererea depusă de petiționara ***** privind aplicarea în privința sa și a copilului minor ***** a.n.***** a măsurilor de protecție împotriva agresorului *****,

c o n s t a t ă:

La data de 23 noiembrie 2023, petiționara ***** s-a adresat cu o cerere privind eliberarea ordonanței de protecție pe un termen de 90 de zile cu aplicarea în favoarea sa și și a copilului minor ***** a.n.***** a măsurilor de protecție împotriva agresorului *****.

În motivarea cererii petiționara a indicat că la data de 10 octombrie 2020 a înregistrat căsătoria cu *****, eveniment înregistrat și trecut în registrul actelor de stare civilă cu nr.11, de către Primăria comunei Cruzești, *****. Din căsătorie la data de 22 aprilie 2021, s-a născut copilul minor *****

Menționează că deși nu sunt divorțați, locuiesc separat de o perioadă de timp, din motivul conflictelor multiple dintre ei, urmare a cărora ***** devenea agresiv.

Susține că locuiește împreună cu copilul minor în ***** r-nul *****, iar ***** în *****.

Potrivit certificatului emis de Primăria satului Slobozia-Dușca, familiei ***** este compusă din copilul minor ***** petiționara și soțul acesteia *****.

Susține că la data de 19 noiembrie 2023, ***** a agresat-o verbal pe ***** în prezența copilului minor - ***** a numit-o cu cuvinte urâte, totodată a aplicat forța fizică față de aceasta manifestată prin tragere de păr.

În urma celor întâmplate, ***** a telefonat la serviciul 112, după care la fața locului s-a prezentat echipajul de reacționare operativă MAI 1044, iar urmare a apelului la poliție, ultimul și-a încetat acțiunile violente.

În urma examinării circumstanțelor cauzei, la data de 20 noiembrie 2023, inspectorul principal al IP Chișinău sectorul Râșcani - ***** a emis ordinul de

restricție de urgență nr.52, prin care a constatat că la data de 19 noiembrie 2023, ***** în urma unui conflict cu soțul ei a fost agresată fizic și verbal de către soțul *****. La data de 20 noiembrie 2023 IP Chișinău sectorul Râșcani a mai primit un apel de la ***** precum că ea este ținută forțat în apartament.

Totodată, prin ordinul sus menționat au fost aplicate mai multe măsuri de restricție față de ***** pentru o perioadă de 10 zile, ceea ce determină victima ***** să se adreseze cu prezenta cerere în instanța de judecată pentru a emite o ordonanță de protecție pentru o perioadă de 90 zile.

Precizează că urmare a conflictului descris supra, ***** la data de 22 noiembrie 2023 a înaintat o cerere de chemare în judecată către ***** prin care a solicitat desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere a copilului minor pe motiv că nu mai duce o gospodărie comună cu acesta, iar ultimul este o persoană agresivă.

Consideră că necesitatea aplicării măsurilor de protecție în acest caz este iminentă, deoarece persistă riscul că agresorul va repeta aceste acțiuni, or, situația conflictuală din familie ca urmare a separării cu traiul comun, a agresiunilor anterioare în mod repetat și a cauzei civile înaintate demonstrează existența riscului ca acestea să se repete, mai ales că însuși agresorul a amenințat-o de mai multe ori pe ***** cu violența fizică.

Solicită petiționara prin intermediul avocatului ***** eliberarea ordonanței de protecție în privința ***** și a copilului său minor - ***** a.n. *****, pentru o perioadă de 90 de zile, cu aplicarea următoarelor măsuri:

a) obligarea agresorului ***** de a părăsi locuința comună din s. Slobozia Dușca r-nul *****;

b) obligarea agresorului ***** de a sta departe de locul aflării victimei ***** și a copilului minor ***** a.n. *****, la o distanță de minim 300 metri;

c) obligarea agresorului ***** de a nu contacta prin telefon, corespondență sau în orice alt mod cu victima *****; d) Interzicerea agresorului ***** de a se apropia de locul de muncă al victimei ***** și de grădinița creșă „Izvoraș” din *****, care este frecventată de copilul minor - ***** a.n. *****;

e) obligarea agresorului ***** de a participa la un program special de consiliere psihologică gratuită la Centrul de asistență și consiliere pentru agresorii familiali din *****, măsura fiind necesară pentru reducerea violenței sau dispariția ei.

Prin încheierea Judecătoriei *****, sediul Central și ordonanța de protecție din 23 noiembrie 2023, cererea înaintată a fost admisă, fiind emisă în privința lui ***** ordonanța de protecție pe o perioadă de 90 de zile.

La data de 06 decembrie 2023, ***** a contestat cu recurs încheierea primei instanțe și ordonanța de protecție, solicitând casarea acestora ca fiind neîntemeiate, soluționarea problemei în fond cu respingerea cererii depuse de

*****.

În argumentarea poziției sale recurentul a indicat că încheierea contestată este neîntemeiată deoarece a fost emisă cu încălcarea normelor materiale, fără a se da o apreciere corectă circumstanțelor importante ale cauzei.

Afirmă că faptele expuse în încheierea primei instanțe și ordonanța de protecție nu corespund realității de fapt și de drept, or la sosirea echipajului de poliție la data de 19 noiembrie 2023 Cristina Solomon a refuzat să depună plângere din simplul motiv că nu a existat violență din partea soțului.

Totodată, indică precum că nu a comis careva violențe și acțiuni agresive, or după ce ***** a fost condus la IP Râșcani acesta s-a întors la domiciliul său iar Cristina a rămas în acea locuință alături de soț și copil până la data de 20 noiembrie 2023 în acest sens nu au fost prezentate careva probe.

Prin urmare, instanța de fond nu a examinat obiectiv, echidistant și imparțial toate împrejurările cauzei, fapt care are ca efect, adoptarea unei soluții ilegale și neîntemeiate, cu nerespectarea tuturor drepturilor procesuale, inclusiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil prescris în art.6 CtEDO.

Potrivit art.426 alin.(3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul Civil consideră recursurile neîntemeiate și care urmează a fi respinse din următoarele considerente.

În conformitate cu art.427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art.14 alin.(2) din Legea cu privire la protecția și combaterea violenței în familie, cererea sau demersul pentru eliberarea ordonanței de protecție depuse în instanță de judecată se examinează conform Codului de procedură civilă, Codului de procedură penală.

Conform art.278^3 CPC, (1) cererile privind aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie se examinează de instanțele judecătorești conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepțiile și completările stabilite în prezentul capitol și în legislația de prevenire și combatere a violenței în familie.(2) Instanța examinează cererea de aplicare a măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie cu participarea victimei și a persoanelor interesate. În calitate de persoane interesate pot fi atrase în proces oricare dintre instituțiile abilitate prin lege cu funcții de prevenire și combatere a violenței în familie, în funcție de circumstanțele individuale ale cazului.

Potrivit art.278^4 alin.(1) CPC cererea privind aplicarea măsurilor de protecție se depune la instanța judecătorească de către victimă personal sau prin

reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din motive de sănătate, vârstă, din alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea privind aplicarea măsurilor de protecție poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliție, organul de asistență socială sau de către procuror. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecție în interesele copilului sau ale persoanei în privința căreia a fost instituită o măsură de ocrotire poate fi depusă de autoritatea tutelară, persoana însărcinată cu ocrotirea persoanei aflate sub ocrotire, de procuror sau de orice altă persoană care justifică un interes privind apărarea și protecția personală sau patrimonială a persoanei aflate sub ocrotire și în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal.

Conform art.278 [6] alin.(3) din Codul de procedură civilă, declarația victimei este suficientă pentru emiterea ordonanței de protecție în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice.

Potrivit art.278[7] alin.(1)-(3)CPC instanța de judecată emite în 24 ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecție, o încheiere prin care admite sau respinge cererea.

În cazul admiterii cererii, instanța emite o ordonanță de protecție, prin care aplică agresorului una sau mai multe dintre următoarele măsuri:

a) obligarea de a părăsi temporar locuința comună sau de a sta departe de locuința victimei, fără a decide asupra modului de administrare și dreptului de dispoziție asupra bunurilor;

b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanță ce ar asigura securitatea victimei, excluzând orice contact vizual cu ea sau cu copiii acesteia;

c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea;

d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează;

e) obligarea, până la soluționarea cazului, de a contribui la întreținerea copiilor pe care îi are în comun cu victima;

f) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de consiliere, dacă o asemenea acțiune este determinată de instanța de judecată ca fiind necesară pentru reducerea violenței sau pentru eliminarea ei;

g) limitarea drepturilor în privința bunurilor comune cu victima;

h) stabilirea unui regim temporar de vizitare a copiilor săi minori;

i) interzicerea de a păstra și a purta armă.

(3) Măsurile de protecție se aplică pe un termen de până la 3 luni.

Articolul 2 al Legii cu privire la protecția și combaterea violenței în familie

definește ***violența în familie*** ca fiind orice acțiune sau inacțiune intenționată, cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare a unor alte persoane, manifestată fizic sau verbal, prin abuz fizic, sexual, psihologic, spiritual sau economic ori prin cauzare de prejudiciu material sau moral, comisă de un membru de familie contra unor alți membri de familie, inclusiv contra copiilor, precum și contra proprietății comune sau personale, iar ***violență fizică*** ca fiind vătămare intenționată a integrității corporale ori a sănătății prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, mușcare, în orice formă și de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acțiuni cu efect similar.

Victimă-adult reprezintă persona adultă care a fost supusă actelor de violență în familie sau concubinaj.

Același articol instituite definiția de ***violență psihologică*** ca fiind impunere a voinței sau a controlului personal, provocare a stărilor de tensiune și de suferință psihică prin ofense, luare în derâdere, înjurare, insultare, poreclire, șantajare, distrugere demonstrativă a obiectelor, prin amenințări verbale, prin afișare ostentativă a armelor sau prin lovire a animalelor domestice; neglijare; implicare în viața personală; acte de gelozie; impunere a izolării prin detenție, inclusiv în locuința familială; izolare de familie, de comunitate, de prieteni; interzicere a realizării profesionale, interzicere a frecventării instituției de învățământ; deposedare de acte de identitate; privare intenționată de acces la informație, alte acțiuni cu efect similar.

Conform art.3 alin.(2) din Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie nr.45 din 01 martie 2007 ***subiecți ai violenței în familie pot fi:***

a***)*** în condiția conlocuirii - persoanele aflate în relații de căsătorie, de divorț, de concubinaj, de tutelă și curatelă, rudele lor pe linie dreaptă sau colaterală, soții rudelor, alte persoane întreținute de acestea:

b) în condiția locuirii separate - persoanele aflate în relații de căsătorie, copiii lor, inclusiv cei adoptivi, cei născuți în afara căsătoriei, cei aflați sub tutelă sau curatelă, alte persoane aflate la întreținerea acestora.

În conformitate cu prevederile art.11 alin.(1) din Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie nr.45 din 01 martie 2007, victimei i se garantează apărarea drepturilor și intereselor legitime.

Potrivit acestei norme, subiecți ai violenței în familie pot fi:

a) în condiția conlocuirii - persoanele aflate în relații de căsătorie, de divorț, de concubinaj, de tutelă și curatelă, rudele lor pe linie dreaptă sau colaterală, soții rudelor, alte persoane întreținute de acestea;

b) în condiția locuirii separate - persoanele aflate în relații de căsătorie, copiii lor, inclusiv cei adoptivi, cei născuți în afara căsătoriei, cei aflați sub

tutelă sau curatelă, alte persoane aflate la întreținerea acestora.

Potrivit art.12 din Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie nr.45 din 01 martie 2007, persoanele care pot depune cerere despre comiterea actelor de violență în familie sunt:

- a) victima;
- b) în situație de criză, membrii de familie;
- c) persoanele cu funcție de răspundere și profesioniștii care vin în contact cu familia;
- d) autoritatea tutelară;
- e) alte persoane care dețin informații despre pericolul iminent de săvârșire a unor acte de violență sau despre săvârșirea lor.

În temeiul art.15 alin.(1) din Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie nr.45 din 01 martie 2007, ***instanța de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii, o ordonanță de protecție***, prin care poate oferi asistență victimei, aplicând agresorului următoarele măsuri:

a) obligarea de a părăsi temporar locuința comună ori de a sta departe de locuința victimei, fără a decide asupra modului de proprietate asupra bunurilor;

b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei;

c) obligarea de a nu contacta victima, copiii acesteia, alte persoane dependente de ea;

d) interzicerea de a vizita locul de muncă și de trai al victimei;

e) obligarea, până la soluționarea cazului, de a contribui la întreținerea copiilor pe care îi are în comun cu victima;

f) obligarea de a plăti cheltuielile și daunele cauzate prin actele sale de violență, inclusiv cheltuielile medicale și cele de înlocuire sau reparare a bunurilor distruse sau deteriorate;

g) limitarea dispunerii unilaterale de bunurile comune;

h) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de consiliere dacă o asemenea acțiune este determinată de instanța de judecată ca fiind necesară pentru reducerea violenței sau dispariția ei;

i) stabilirea unui regim temporar de vizitare a copiilor săi minori;

j) interzicerea de a păstra și purta armă.

Aliniatul (3) al aceluiași articol stipulează că măsurile de protecție prevăzute la alin.(1) se aplică pe un termen de până la 3 luni, pot fi retrase odată cu dispariția pericolului care a condiționat luarea acestor măsuri și pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condițiilor prevăzute în ordonanța de protecție.

Colegiul reține că scopul adoptării Legii nr.45 din 01 martie 2007 a fost consolidarea, ocrotirea și sprijinirea familiei, asigurarea respectării principiilor fundamentale ale legislației cu privire la familie, realizarea egalității de gen între

femei și bărbați ca element-cheie în prevenirea violenței asupra femeilor, precum și faptul că violența în familie afectează femeile în mod disproporționat, iar prin aplicarea măsurilor de protecție, asupra victimei se urmărește înlăturarea pericolului de a fi supusă violenței sau altor acțiuni ilegale din partea agresorului, or este pusă în pericol viața și sănătatea victimei, în prevenirea unor noi acte de violență asupra victimei și/sau asupra altor membri ai familiei, precum și în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

Potrivit recomandării Comitetului de Miniștri Rec (2002)5 din 30 aprilie 2002, statul trebuie să ia măsuri pentru a permite autorităților judiciare să adopte măsuri intermediare în vederea protejării victimelor, împiedicării autorului violenței de a intra în contact cu victimele, comunicării cu sau apropierii de acestea, de a locui în anumite locuri specificate sau frecventării anumitor locuri, să penalizeze toate încălcările cu măsurile impuse de către autorități pentru agresori.

Conform prevederilor art.9 alin.(1) CPC instanței judecătorești îi revine un rol diriguitor în organizarea și desfășurarea procesului, ale cărui limite și al cărui conținut sânt stabilite de prezentul cod și de alte legi.

Din probatoriul administrat în speță, Colegiul a stabilit că victima ***** și agresorul ***** sunt soți, iar ***** este copilul minor al acestora.

Martorul ***** fiind audiată în cadrul ședinței de judecată, a confirmat faptul că pârâtul ***** este violent și că anterior fiica sa - *****, în prezența ei a fost agresată fizic de către *****. Referitor la ultimul conflict dintre ***** și ***** cunoaște din spusele fiicei sale că aceasta a fost ținută forțat în apartament.

Totodată, actele cauzei (f.d.11-13) denotă și ostilitatea relațiilor dintre soți, aspecte care consolidează percepția de pericol din partea victimelor, fapt ce se confirmă prin raportul colaboratorului de poliție al IP Râșcani, *****, potrivit căruia la data de 19 noiembrie 2023 între ***** și soțul ei a avut loc un conflict și copia ordinului de restricție de urgență nr.52 din 20 noiembrie 2023 în temeiul căruia au fost aplicate pe un termen de 10 zile măsuri de restricție lui ***** fiindu-i interzis să contacteze vizual inclusiv, telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod cu *****, să se apropie de locul de muncă, studii alte locuri pe care victima le frecventează, să păstreze și să poarte armă.

Actele cauzei denotă și faptul că agresorul ***** aplică violența față de victimă în prezența copilului minor, fapt ce se confirmă prin declarațiile victimei.

La data de 23 noiembrie 2023, petiționara ***** s-a adresat cu o cerere privind eliberarea ordonanței de protecție pe un termen de 90 de zile cu aplicarea în favoarea sa și și a copilului minor ***** a.n.***** a măsurilor de protecție

împotriva agresorului *****:

a) obligarea agresorului ***** de a părăsi locuința comună din s. Slobozia Dușca r-nul *****;

b) obligarea agresorului ***** de a sta departe de locul aflării victimei ***** și a copilului minor ***** a.n. *****, la o distanță de minim 300 metri;

c) obligarea agresorului ***** de a nu contacta prin telefon, corespondență sau în orice alt mod cu victima *****; d) Interzicerea agresorului ***** de a se apropia de locul de muncă al victimei ***** și de grădinița creșă „Izvoraș" din *****, care este frecventată de copilul minor - ***** a.n. *****;

e) obligarea agresorului ***** de a participa la un program special de consiliere psihologică gratuită la Centrul de asistență și consiliere pentru agresorii familiali din *****, măsura fiind necesară pentru reducerea violenței sau dispariția ei.

Prin încheierea Judecătoriei *****, sediul Central și ordonanța de protecție din 23 noiembrie 2023, cererea înaintată a fost admisă, fiind emisă în privința lui ***** ordonanța de protecție pe o perioadă de 90 de zile.

La data de 06 decembrie 2023, ***** a contestat cu recurs încheierea primei instanțe și ordonanța de protecție, solicitând casarea acestora ca fiind neîntemeiate, soluționarea problemei în fond cu respingerea cererii depuse de *****.

Conform prevederilor art.3 alin.(2) al Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, victimei i se garantează apărarea drepturilor și intereselor legitime.

Potrivit acestei norme, ***subiecți ai violenței în familie pot fi:***

a) în condiția conlocuirii - ***persoanele aflate în relații de căsătorie***, de divorț, de concubinaj, de tutelă și curatelă, rudele lor pe linie dreaptă sau colaterală, soții rudelor, alte persoane întreținute de acestea;

b) în condiția locuirii separate - persoanele aflate în relații de căsătorie, copiii lor, inclusiv cei adoptivi, cei născuți în afara căsătoriei, cei aflați sub tutelă sau curatelă, alte persoane aflate la întreținerea acestora.

Astfel, se constată că părțile întrunesc prevederile art.3 alin.(2) lit. a) ale Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, fiind ***subiecții ai violenței*** în familie.

Instanța de recurs precizează și faptul că violența în familie deseori se petrece în lipsa martorilor și devine dificil de probat, iar din acest punct de vedere sunt suficiente afirmațiile victimei pentru a aplica măsuri de protecție.

În acest context, instanța de recurs atestă că potrivit jurisprudenței CtEDO, în cazurile de violență domestică, drepturile agresorului nu pot să ia locul drepturilor victimei la viață și integritatea fizică și mentală. Tema violenței în familie nu este o chestiune privată sau de familie, ci o chestiune de interes

public, care implică acțiunea eficientă a statului (hotărârea din 09.06.2009 în cauza Opuz c.Turciei, cererea nr.33401/02).

Totodată, instanța de recurs precizează și faptul că ***violența*** în familie ***deseori se petrece în lipsa martorilor și devine dificil de probat, iar din acest punct de vedere sunt suficiente afirmațiile victimei pentru a aplica măsuri de protecție.***

Din aceste raționamente nu pot fi reținute argumentele invocate de recurent în recurs precum că nu a aplicat violență față de victima *****, în condițiile în care din probatoriul administrat în speță se atestă contrariul, agresorul ***** contrar aserțiunilor acestuia a manifestat violență față de victime, în sensul legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, prin comportamentul agresiv față de victimă utilizarea de insulte, amenințări, îmbrâncire etc, ceea ce se confirmă prin declarațiile date de victimă în ședința de judecată în instanța de fond etc dar și de raportul colaboratorului de poliție al IP Râșcani, *****, potrivit căruia la data de 19 noiembrie 2023 între ***** și soțul ei a avut loc un conflict și ***ordinul de restricție de urgență nr.52 din 20 noiembrie 2023*** în temeiul căruia au fost aplicate pe un termen de 10 zile măsuri de restricție, ***lui ***** fiindu-i interzis să contacteze vizual inclusiv, telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod cu ********, să se apropie de locul de muncă, studii alte locuri pe care victima le frecventează, să păstreze și să poarte armă.

Astfel, în circumstanțele speței, cererea petiționarei este fondată ținând cont, în mod special, de declarațiile victimei că ultima este insultată, agresată fizic în prezența minorului, fiindu-le cauzată o stare de anxietate, frică de siguranța proprie și a copilului minor, existând astfel o bănuială rezonabilă de pericol eminent pentru integritatea petiționarei care acționează în interese propriu și în interesul copilului minor.

Din aceste considerente, instanța de fond a avut motive suficiente de a deduce faptul că ***** și ***** sunt victime a violenței în familie care urmează a fi protejate de stat prin intermediul instituțiilor de drept, căruia îi revine obligația pozitivă de a acționa în scopul garantării dreptului la respectarea vieții private și de familie, protecției efective împotriva violenței în familie, iar ***** este persoană violentă care urmează să fie limitate în drepturile sale.

Prin urmare, instanța de fond corect a constatat temeinicia cererii depuse de victima ***** în privința sa și a copilului său minor, reținând că prin aplicarea măsurilor de protecție victimei violenței în familie, se urmărește scopul legal de a crea condiții în care recurentul să fie în imposibilitate să comită careva acte de violență asupra victimelor.

Totodată, instanța de recurs consideră corectă instituirea măsurilor de protecție pe o perioadă de 90 zile, fiind un termen rezonabil și echitabil în raport

cu circumstanțele specifice ale cauzei, în vederea asigurării protecției victimelor violenței în familie.

Așadar, contrar aserțiunilor recurentului, Colegiul consideră ca fiind justificată aplicarea măsurilor de protecție în privința lui ***** și ***** pe un termen de 90 zile, termen suficient în raport cu circumstanțele specifice speței, pentru corectarea și prevenirea altor acțiuni de violență din partea agresorului, ***** motiv pentru care Colegiul menține încheierea și ordonanța de protecție emise de prima instanță.

Colegiul apreciază critic argumentele recurentului precum că nu a aplicat violență asupra intimaților, în condițiile în care din cele sus enunțate se constată contrariul.

Totodată, Colegiul ține să remarce și faptul că recurentul nu a invocat în cererea de recurs nici un argument întemeiat, care ar combate concluziile din încheierea contestată, nu a prezentat careva motive ce ar face posibilă casarea încheierii și ordonanței de protecție supuse recursului.

Respingând recursul instanța de recurs pune în evidență faptul că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale că, ***nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs***, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, ***respinge recursul declarat*** împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Subsecvent, instanța de recurs relevă că potrivit jurisprudenței CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În virtutea celor expuse, Colegiul respinge, ca fiind nefondate și lipsite de pertinență, toate alegațiile recurenților vizavi de netemeinicia actului judecătoresc contestat.

În consecință, reieșind din cele expuse mai sus, dată fiind constatată temeinicia concluziilor primei instanțe și netemeinicia argumentelor invocate în cererea de recurs, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține încheierea și ordonanța de protecție emise de instanța de fond.

În conformitate cu art.427 lit. a) CPC, Colegiul Civil comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de *****

Se menține încheierea Judecătoriei *****, sediul Central și ordonanța de protecție din 23 noiembrie 2023, emise în cauza civilă la cererea depusă de petiționara ***** privind aplicarea în privința sa și a copilului minor ***** a.n.***** a măsurilor de protecție împotriva agresorului *****.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului Țurcan Ion

Judecătorii Malîi Ala

Dutca Ina.